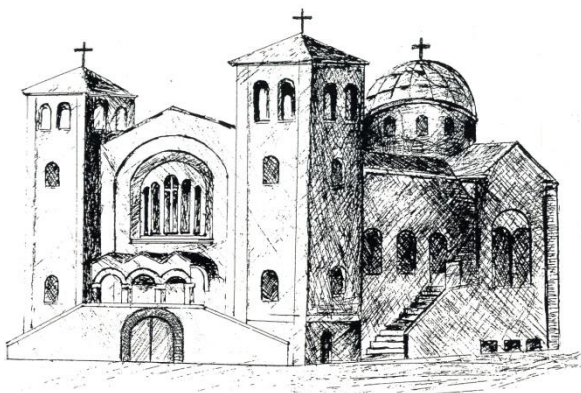


*Ecumenical Patriarchate*  
*Greek Orthodox Metropolis of New Jersey*  
**ASCENSION**

Greek Orthodox Church  
FAIRVIEW - NEW JERSEY  
**Weekly Bulletin**  
**Sunday, February 7, 2021**  
**16<sup>th</sup> Sunday of Matthew**



Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον  
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης  
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία  
**ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ**  
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ  
**ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ**  
**ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ**

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter



**Light a Candle & Say a Prayer at  
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;  
he who follows me will not walk in darkness  
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below  
and after you select the candle(s)  
that you would like us to light and before pressing the  
"Place Order" button,  
please submit the names of your loved ones,  
those who are alive and/or those  
who have departed this life.

Your candles will be lit at the next Liturgy or service.

Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

## **ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ**

### **Κυριακή, 7 Φεβρουαρίου, 2021**

ΙΣΤ΄ Ματθαίου (τῶν Ταλάντων)

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία  
*Κατηχητικό Σχολείο – Διαδικτυακή διδασκαλία*

### **Δευτέρα, 8 Φεβρουαρίου, 2021**

Θεόδωρος Στρατηλάτης, Ζαχαρίας Προφήτης

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία

### **Τρίτη, 9 Φεβρουαρίου, 2021**

6:00 μ.μ. – Παράκληση

### **Τετάρτη, 10 Φεβρουαρίου, 2021**

Αγίου Χαραλάμπους

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία  
*Ελληνικό Σχολείο – Διαδικτυακή διδασκαλία*

### **Παρασκευή, 12 Φεβρουαρίου, 2021**

Μελέτιος Αρχ. Αντιοχείας

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία  
*Ελληνικό Σχολείο – Διαδικτυακή διδασκαλία*

### **Κυριακή, 14 Φεβρουαρίου, 2021**

ΙΖ΄ Ματθαίου (τῆς Χαναanaίας)

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία

## **SCHEDULE OF SERVICES**

### **Sunday, February 7, 2021**

**16<sup>th</sup> Sunday of Matthew**

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy  
*Catechism School Virtual Teaching*

### **Monday, February 8, 2021**

**Theodore the General, Zechariah the Prophet**

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

### **Tuesday, February 9, 2021**

6:00 p.m. Paraklisis

### **Wednesday, February 10, 2021**

**Haralambos the Martyr**

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy  
*Greek School Virtual Teaching*

### **Friday, February 12, 2021**

**Meletios Abp. Of Antioch**

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy  
*Greek School Virtual Teaching*

### **Sunday, February 14, 2021**

**Sunday of the Canaanite**

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

**Prokeimenon. Mode 2.**

**Psalm 117.14,18**

The Lord is my strength and my song.

Verse: The Lord has chastened me sorely.

***The reading is from St. Paul's Second Letter to the  
Corinthians 6:1-10***

Brethren, working together with him, we entreat you not to accept the grace of God in vain. For he says, "At the acceptable time I have listened to you, and helped you on the day of salvation." Behold, now is the acceptable time; behold, now is the day of salvation. We put no obstacle in any one's way, so that no fault may be found with our ministry, but as servants of God we commend ourselves in every way: through great endurance, in afflictions, hardships, calamities, beatings, imprisonments, tumults, labors, watching, hunger; by purity, knowledge, forbearance, kindness, the Holy Spirit, genuine love, truthful speech, and the power of God; with the weapons of righteousness for the right hand and for the left; in honor and dishonor, in ill repute and good repute. We are treated as impostors, and yet are true; as unknown, and yet well known; as dying, and behold we live; as punished, and yet not killed; as sorrowful, yet always rejoicing; as poor, yet making many rich; as having nothing, and yet possessing everything.

**Προκείμενον. Ἦχος β'.**

**ΨΑΛΜΟΙ 117.14,18**

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

**Πρὸς Κορινθίους β' 6:1-10 τὸ ἀνάγνωσμα**

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς - λέγει γάρ, Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ, νῦν ἡμέρα σωτηρίας - μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοοῦμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ, ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι· ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

## The Gospel According to Matthew 25:14-30

The Lord said this parable: "A man going on a journey called his servants and entrusted to them his property; to one he gave five talents, to another two, to another one, to each according to his ability. Then he went away. He who had received the five talents went at once and traded with them; and he made five talents more. So also, he who had the two talents made two talents more. But he who had received the one talent went and dug in the ground and hid his master's money. Now after a long time the master of those servants came and settled accounts with them. And he who had received the five talents came forward, bringing five talents more, saying, 'Master, you delivered to me five talents; here I have made five talents more.' His master said to him, 'Well done, good and faithful servant; you have been faithful over a little, I will set you over much; enter into the joy of your master.' And he also who had the two talents came forward, saying, 'Master, you delivered to me two talents; here I have made two talents more.' His master said to him, 'Well done, good and faithful servant; you have been faithful over a little, I will set you over much; enter into the joy of your master.' He also who had received the one talent came forward, saying, 'Master, I knew you to be a hard man, reaping where you did not sow, and gathering where you did not winnow; so I was afraid, and I went and hid your talent in the ground. Here you have what is yours.' But his master answered him, 'You wicked and slothful servant! You knew that I reap where I have not sowed, and gather where I have not winnowed? Then you ought to have invested my money with the bankers, and at my coming I should have received what was my own with interest. So take the talent from him, and give it to him who has the ten talents. For to every one who has will more be given, and he will have abundance; but from him who has not, even what he has will be taken away. And cast the worthless servant into the outer darkness; there men will weep and gnash their teeth.'" As he said these things he cried out: "He who has ears to hear, let him hear!"

## Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 25:14-30 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ὃ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὃ δὲ δύο, ὃ δὲ ἓν, ἐκάστω κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς εἶπε· κύριε· ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ! ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα! ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

## Ο Άγιος Θεόδωρος ο Στρατηλάτης



**Ο Άγιος Θεόδωρος έζησε τον 4<sup>ο</sup> αιώνα και καταγόταν από τα Ευχάϊτα, μια πόλη στην περιοχή της Γαλατίας στη Μικρά Ασία.**

Οι γονείς του ήταν ευσεβείς Χριστιανοί και από τα παιδικά του χρόνια τον ανέθρεψαν με το μάννα των μυστηρίων της Θείας Χάριτος και τον πότισαν με τα νάματα της χριστιανικής διδασκαλίας. Του μετέδωσαν τον καρπό της αγάπης προς το Θεό και τα παραγγέλματα του Χριστού.

Ο Άγιος Θεόδωρος απέκτησε πολλά χαρίσματα, που ανέδειξαν το μεγαλείο της ψυχής του και την εσωτερική του δύναμη, η οποία στους μετέπειτα αγώνες του τον κατέστησε αληθινό ήρωα, Χριστιανό στρατιώτη. Ξεχώρισε στις μάχες για την πατρίδα και τους αγώνες για το Χριστό. Μεταξύ των χαρισμάτων που διέθετε ήταν η ευφράδεια και για το λόγο αυτό ονομαζόταν και Βρυηρρήτορας, δηλαδή βρύση της ρητορικής.

Όταν κατατάχθηκε στο στρατό, σύντομα ανελίχθηκε στα αξιώματα και κέρδισε το θαυμασμό όλων. Η φήμη του έφτασε

μέχρι τον Αυτοκράτορα Λικίνιο κι εκείνος τον διόρισε Αρχιστράτηγο της Ηρακλείας του Πόντου, χωρίς να γνωρίζει ότι ήταν Χριστιανός. Ο Άγιος Θεόδωρος θεώρησε την εξουσία που του δόθηκε ως θείο δώρο και για το λόγο αυτό εργάστηκε με όλες του τις δυνάμεις ώστε να διαδώσει το λόγο του Χριστού στους συνανθρώπους του. Αγωνιζόταν καθημερινά για τη διδασκαλία της νέας πίστης, με στόχο να αυξήσει το ποίμνιο της Εκκλησίας του Χριστού. Έγινε πολέμιος της ειδωλολατρίας και του αθεϊσμού και κατάφερε σύντομα να στρέψει σχεδόν όλους τους κατοίκους της Ηράκλειας προς το Χριστιανισμό.

Ο βασιλιάς της Ρώμης Λικίνιος στο μεταξύ έμαθε για τη χριστιανική πίστη του Θεόδωρου και τη δράση του και δεν μπορούσε να το πιστέψει. Για το λόγο αυτό αποφάσισε να του ζητήσει να τον δει για να συνομιλήσουν και να προσπαθήσει να τον μεταπείσει. Του απέστειλε μια επιστολή προσκαλώντας τον να προσκυνήσει τα είδωλα και να περιπέσει στην ειδωλολατρία. Απεσταλμένοι του βασιλιά παρέδωσαν την επιστολή στο Θεόδωρο και εκείνος απάντησε καλώντας τον να έρθει στην Ηράκλεια μαζί με τα είδωλα των Θεών, καθώς υπάρχει αναταραχή εξαιτίας των Χριστιανών. Με την απάντηση αυτή ήθελε να του δείξει ότι αληθινός Θεός είναι μόνο ο Θεός των Χριστιανών και ότι διατίθεται ακόμη και να μαρτυρήσει, αν χρειαστεί, για την πατρίδα του και έτσι να την αγιάσει και να στηριχτούν, να στεριώσουν και να αυξηθούν περισσότερο οι Χριστιανοί.



Ο Αυτοκράτορας, αφού έλαβε την επιστολή, δεν αντιλήφθηκε τους σκοπούς του Θεόδωρου και ξεκίνησε για την Ηράκλεια συνοδεία οκτώ χιλιάδων στρατιωτών. Ο Άγιος στο μεταξύ στις προσευχές του παρακαλούσε το Θεό να τον βοηθήσει να ευοδωθεί ο σκοπός του. Μάλιστα είδε όραμα ένα βράδυ ότι χάλασε χωρίς κρότο η στέγη του σπιτιού και μια λάμψη ολοφώτεινη από τον ουρανό κατέβαινε πάνω του. Και άκουσε μια φωνή να του λέει: «Θάρρει, Θεόδωρε, διότι εγώ είμαι μετά σου». Όταν τελείωσε την προσευχή του, ο Άγιος κατάλαβε ότι το όραμα ήταν θεόσταλτο και ότι έφτασε η ώρα να μαρτυρήσει.

Όταν έφτασε ο Αυτοκράτορας στην πόλη, ο Θεόδωρος φόρεσε τη λαμπρή στολή του Ρωμαίου αξιωματικού και αφού ανέβηκε στο δυνατό και στολισμένο άλογό του ξεκίνησε να συναντήσει το βασιλιά. Ο βασιλιάς κάθισε στο στολισμένο θρόνο που ο Θεόδωρος είχε τοποθετήσει στο μέγαρο και στη συνομιλία που είχαν, ο Λικίνιος εξέφρασε το θαυμασμό του για την στολισμένη πόλη της Ηράκλειας, που φαινόταν τόπος θεϊκός και ουράνιος. Κατόπιν προέτρεψε το Θεόδωρο να προβεί σε θυσίες προς τα είδωλα, με κολακείες και πολλές υποσχέσεις. Ο Θεόδωρος όμως, μόλις άκουσε τα λόγια αυτά εξοργίστηκε, χωρίς όμως να το εκφράσει. Αντιθέτως ζήτησε με ευγένεια από το βασιλιά να του δώσει όλα τα είδωλα να τα πάρει στο σπίτι του, χωρίς ο Αυτοκράτορας να αντιληφθεί τι επρόκειτο να τα κάνει.

Πράγματι ο Θεόδωρος τα πήρε στο σπίτι του και τα έσπασε, τα έκοψε κομμάτια και τα μοίρασε την επόμενη μέρα στους φτωχούς. Όταν συνάντησε ξανά τον Αυτοκράτορα, ο

Εκατόνταρχος Μαξέντιος με οργή κατηγορήσε το Θεόδωρο ως άπιστο και ασεβή προς τους μεγάλους θεούς, ενώ είχε δει κάποιον από τους φτωχούς να κρατά το χρυσό κεφάλι της Αρτέμιδας. Ο Αυτοκράτορας συγκλονίστηκε από τις αποκαλύψεις. Τότε ατάραχος ο Άγιος Θεόδωρος ομολόγησε την πίστη του και με σθένος είπε ότι είναι Χριστιανός, λάτρης της αληθινής θρησκείας του Χριστού. Παραδέχτηκε ότι έσπασε τα είδωλα με τη δύναμη που του έδωσε ο Χριστός, γιατί μόνο Αυτός είναι η αλήθεια, ενώ τα είδωλα είναι ψεύτικοι, ανύπαρκτοι και αδύναμοι θεοί. Και αυτό αποδείχτηκε από το γεγονός ότι έσπασαν χωρίς καμία διαμαρτυρία, χωρίς να προβάλουν καμία αντίσταση. Και αυτό δείχνει περίτρανα ότι δεν μπορούν να σώσουν κανέναν, ούτε τους εαυτούς τους. Ο Αυτοκράτορας ακούγοντας τα λόγια αυτά οργίστηκε και θύμωσε πολύ. Ξεκίνησε με γλυκόλογα και κολακείες να μεταπείσει τον Άγιο. Όμως ο Θεόδωρος δεν επηρεάστηκε από αυτά και δεν παρασύρθηκε από το δέλεαρ των αυτοκρατορικών λόγων, τηρώντας με ευλάβεια τη ρήση του Κυρίου: «Τι ωφελήσει άνθρωπον, εάν κερδίση τον κόσμον και ζημιωθή την ψυχήν αυτού, ή τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού;» (Μαρκ. η', 36-37). Και για μια ακόμα φορά ομολόγησε ότι ένας είναι ο αληθινός Θεός, αυτός που τον κήρυξε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. Μετά από τα λόγια αυτά ο Αυτοκράτορας δεν συγκράτησε την οργή του. Διέταξε αμέσως να βασανίσουν τον Άγιο, ο οποίος υπέμεινε για τη δόξα του Χριστού όλα τα βασανιστήρια. Τα μαρτύρια πλήθαιναν, όμως εκείνος έμενε ακλόνητος και αταλάντευτος πύργος, χωρίς διόλου να παραπονεθεί. Κατόπιν τον έκλεισαν στη φυλακή. Όμως και εκεί κράτησε ακμαίο το φρόνημά του παρά

τις κακουχίες. Προσευχόταν συνεχώς «Δόξα σοι ο Θεός» και έτσι η χάρη και η δύναμη του Χριστού τον ενίσχυε και τον δυνάμωνε.

Σε μια ύστατη προσπάθεια του Αυτοκράτορα να τον μεταπείσει με κολακείες, έτσι εξαθλιωμένος που ήταν, ο Θεόδωρος με τόλμη και ηρωισμό του απάντησε ότι κανένα βασανιστήριο δεν μπορεί να τον κάνει να αλλάξει την πίστη του και να προδώσει το Χριστό. Τότε ο τύραννος έδωσε την τελευταία του διαταγή να σταυρωθεί ο Θεόδωρος έξω από την πόλη. Τον κάρφωσαν πάνω σε ένα σταυρό και πόνους φρικτούς αισθάνθηκε ο Θεόδωρος. Όμως έμενε πιστός στο Χριστό ακόμα και την ύστατη ώρα. Μόνο προσευχόταν και παρακαλούσε να του χαρίσει δύναμη ο Θεός και να μείνει πιστός μέχρι τέλους στο μαρτύριό του.

Όλο το βράδυ έμεινε ο μάρτυρας πάνω στο σταυρό. Όλοι νόμιζαν ότι είχε πεθάνει. Όμως το πρωί βρήκαν τον Άγιο κάτω από το σταυρό τελείως καλά να χαίρει άκρας υγείας. Ένας άγγελος σταλμένος από τον ουρανό τον κατέβασε από το σταυρό και θεράπευσε όλες τις πληγές του. Πολλοί όταν είδαν το θαύμα πίστεψαν στο Χριστό και φώναξαν: «Μεγάλος ο Θεός των Χριστιανών» και παρακάλεσαν τον Άγιο: «Σε ικετεύουμε μάρτυρα του Χριστού, δέξου και μας, γιατί και εμείς είμαστε από τώρα Χριστιανοί». Ο Λικίνιος τότε έδωσε τη διαταγή να αποκεφαλισθεί ο Θεόδωρος. Ο κόσμος που παρευρισκόταν προσπάθησε να εμποδίσει τον εντεταλμένο στρατιώτη να εκτελέσει αυτή τη μιαινή πράξη, όμως ο Άγιος τον προέτρεψε λέγοντας: «Αδελφοί μου, αφήστε τον στρατιώτη και μην οργίζεσθε κατά του βασιλιά Λικινίου, διότι αυτός είναι υπηρέτης

του διαβόλου. Εγώ δε, πρέπει να υπάγω προς τον αγαπημένο μου Ιησού».

Προς τον ταχυγράφο Ουαρό που παρευρισκόταν καθ' όλη τη διάρκεια του μαρτυρίου του κοντά του, του είπε τα εξής: «Τέκνον μου, να μην αμελήσεις να γράψεις το μαρτύριό μου και την ημέραν της τελειώσής μου, προς οικοδομήν των Χριστιανών. Μετά το θάνατό μου, να πάρεις το σώμα μου και να το θάψεις στην πατρίδα μου, τα Ευχάϊτα. Χαίρε λοιπόν και ευφραίνου και πίστευε εις τον Χριστόν». Και αμέσως έσκυψε το κεφάλι του και ο στρατιώτης τον αποκεφάλισε. Έπεσε κάτω στη γη το σώμα, μα η άγια ψυχή του πέταξε στους ουρανούς. Οι δε άγγελοι του Θεού βλέποντας τη γενναιότητα του Αγίου, του μεγαλομάρτυρα, θαύμασαν και δόξασαν το Θεό.

Ευσεβείς Χριστιανοί πήραν το σώμα του Αγίου και το έθαψαν, κατά την επιθυμία του, στα Ευχάϊτα, στο πατρικό το σπίτι. Και από τότε έγιναν πολλά και μεγάλα θαύματα. Στο όνομα του Αγίου επιτελούνται εξαισία και θαυμαστά σε όσους τον επικαλούνται και έχουν εμπιστευτεί ολοκληρωτικά τη ζωή τους στο Χριστό, στις εντολές Του και το άγιο θέλημά Του.

## Greatmartyr Theodore Stratelates “the General”



The Great Martyr Theodore Stratelates came from the city of Euchaita in Asia Minor. He was endowed with many talents, and was handsome in appearance. For his charity God enlightened him with the knowledge of Christian truth. The bravery of the saintly soldier was revealed after he, with the help of God, killed a giant serpent living on a precipice in the outskirts of Euchaita. The serpent had devoured many people and animals, terrorizing the countryside. Saint Theodore armed himself with a sword and vanquished it, glorifying the name of Christ among the people. For his bravery Saint Theodore was appointed military commander [stratelatos] in the city of Heraclea, where he combined his military service with preaching the Gospel among the pagans subject to him. His gift of persuasion, reinforced by his personal example of Christian life, turned many from their false gods. Soon, nearly all of Heraclea had accepted Christianity.

During this time the emperor Licinius (311-324) began a fierce persecution against Christians. In an effort to stamp out the new faith, he persecuted the enlightened adherents of Christianity, who were perceived as a threat to paganism. Among these was Saint Theodore. Licinius tried to force Saint Theodore to offer sacrifice to the pagan gods. The saint invited Licinius to come to him with his idols so both of them could offer sacrifice before the people.

Blinded by his hatred for Christianity, Licinius trusted the words of the saint, but he was disappointed. Saint Theodore smashed the gold and silver statues into pieces, which he then distributed to the poor. Thus he demonstrated the vain faith in soulless idols, and also displayed Christian charity.

Saint Theodore was arrested and subjected to fierce and refined torture. He was dragged on the ground, beaten with iron rods, had his body pierced with sharp spikes, was burned with fire, and his eyes were plucked out. Finally, he was crucified. Varus, the servant of Saint Theodore, barely had the strength to write down the incredible torments of his master.

God, however, in His great mercy, willed that the death of Saint Theodore should be as fruitful for those near him as his life was. An angel healed the saint's wounded body and took him down from the cross. In the morning, the imperial soldiers found him alive and unharmed. Seeing with their own eyes the infinite might



of the Christian God, they were baptized not far from the place of the unsuccessful execution.

Thus Saint Theodore became “like a day of splendor” for those pagans dwelling in the darkness of idolatry, and he enlightened their souls “with the bright rays of his suffering.” Unwilling to escape martyrdom for Christ, Saint Theodore voluntarily surrendered himself to Licinius, and discouraged the Christians from rising up against the torturer, saying, “Beloved, halt! My Lord Jesus Christ, hanging upon the Cross, restrained the angels and did not permit them to take revenge on the race of man.”

Going to execution, the holy martyr opened up the prison doors with just a word and freed the prisoners from their bonds. People who touched his robe were healed instantly from sicknesses, and freed from demonic possession. By order of the emperor, Saint Theodore was beheaded by the sword. Before his death he told Varus, “Do not fail to record the day of my death, and bury my body in Euchaita.” He also asked to be remembered each year on this date. Then he bent his neck beneath the sword, and received the crown of martyrdom which he had sought. This occurred on February 8, 319, on a Saturday, at the third hour of the day.

Saint Theodore is regarded as the patron saint of soldiers. He is also commemorated on June 8.

## **Zechariah (Hebrew prophet)**

---

**Zechariah**<sup>[a]</sup> was a person in the [Hebrew Bible](#) and traditionally considered the author of the [Book of Zechariah](#), the eleventh of the [Twelve Minor Prophets](#). He was a [prophet](#) of the [Kingdom of Judah](#), and, like the prophet [Ezekiel](#), was of [priestly](#) extraction.

## **Prophet**

---

The book of Zechariah introduces the prophet as the son of Berechiah, the son of [Iddo](#) ([Zechariah 1:1](#)). The [book of Ezra](#) names Zechariah as the son of Iddo ([Ezra 5:1](#) and [Ezra 6:14](#)), but it is likely that Berechiah was Zechariah's father, and Iddo was his grandfather.<sup>[1]</sup>

His prophetic career probably began in the second year of [Darius](#), king of [Persia](#) (520 BC). His greatest concern appears to have been with the building of the [Second Temple](#).<sup>[1]</sup>

He was probably not the "Zechariah" mentioned by Jesus in the [Gospel of Matthew](#) (23:35) and the [Gospel of Luke](#) (11:51); [Zechariah ben Jehoiada](#) was more likely intended.<sup>[2]</sup>

## **Bahá'í Faith**

---

Bahá'í teachers have made comparisons between the prophecies of Zechariah and the *Súriy-i-Haykal* in the [Summons of the Lord of Hosts](#), a collection of the [Tablets of Bahá'u'lláh](#).<sup>[3]</sup><sup>[importance?]</sup>

## **Liturgical commemoration**[\[edit\]](#)

---

On the [Eastern Orthodox liturgical calendar](#), his feast day is February 8. He is commemorated with the other Minor Prophets in the [calendar of saints](#) of the [Armenian Apostolic Church](#) on July 31. The Roman Catholic Church honors him with a feast day assigned to September 6.

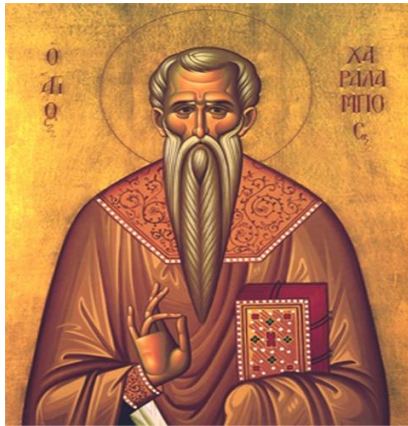
## Προφήτης Ζαχαρίας



Ο Προφήτης Ζαχαρίας είναι ο ενδέκατος της σειράς των μικρών λεγομένων προφητών της Παλαιάς Διαθήκης. Καταγόταν από το γένος του Ισραήλ και τη φυλή του Λευΐ. Γεννήθηκε στην πόλη Γαλαάδ της Παλαιστίνης κατά την περίοδο της βαβυλώνιας αιχμαλωσίας και το όνομά του σημαίνει, στην ελληνική γλώσσα, μνήμη Θεού, εκείνον δηλαδή τον οποίο ο Θεός ενθυμείται. Ήταν γιος του Βαραχίου και εγγονός του Αδδώ. Ο Ζαχαρίας, ήταν αυτός που με τον προφήτη Αγγαίο, διήγειραν τους Ιουδαίους, όταν αυτοί το 537 με 536 π.Χ. επέστρεψαν στην Ιουδαία, να ανοικοδομήσουν το ναό της Ιερουσαλήμ. Υπάρχει η άποψη, ότι

ο προφήτης Ζαχαρίας ανήκε σε Ιερατικό γένος και ήταν ιερέυς και ο ίδιος. Κατά την Ιουδαϊκή παράδοση, ο Ζαχαρίας και ο Αγγαίος ήταν μέλη της Μεγάλης Συναγωγής, η οποία ώρισε τον Κανόνα των βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης. Ασχολήθηκαν δε και με την τακτοποίηση της ιεράς λειτουργίας, και συνέθεσαν ή αναθεώρησαν ψαλμούς. Ο Ζαχαρίας προφήτευσε την είσοδο του Ιησού στην Ιερουσαλήμ για την Κυριακή των Βαΐων, και για το ποσό που πλήρωσαν οι Αρχιερείς στον Ιούδα σαν τίμημα για την προδοσία του Διδασκάλου. Ο Προφήτης Ζαχαρίας κοιμήθηκε σε βαθύ γήρας και ενταφιάσθηκε κοντά στον τάφο του Προφήτη Αγγαίου. Ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος ο Μέγας (379-395 μ.Χ.) έκτισε ναό αφιερωμένο στον Προφήτη Ζαχαρία στη μονή της Αγίας Δομνίκης Κωνσταντινουπόλεως. Ναός, επίσης, του Προφήτου υπήρχε στο βουνό του Αυξεντίου, σε τόπο όπου καλείτο «Θέατρο».

## St. Haralambos



### **The Martyr and Miracle-Worker**

In the early Church, the term “martyr” was originally used when characterizing the Apostles as witnesses of Christ’s life and resurrection [Acts 1:8, 22]. Due to the persecutions that the early Christians endured, however, the term was applied to those who gave their lives for the Christian Orthodox Faith. In Greek, the word martyr means “witness” and, the verb form, martyred, means to “bear witness” or “give evidence.”

Though martyrdom was not a constant experience for the early Church, it was a possibility with which the early Christians had to reckon. It was the consummate act of faith for as the Lord said: “Greater love has no one than this, than to lay down one’s life for his friends” (John 15:13). Before actually being executed, however, the martyr usually endured extreme physical and moral sufferings.

One of the saints recorded to have endured the greatest suffering of any martyr was the presbyter, Haralambos. As a second century priest in Magnesia, Asia Minor, he served his people with great faith and love. His reputation as a man of God had spread throughout the area and many people came to the Faith through his preaching the Good News of Jesus Christ. During a period of

extreme persecution, Haralambos did not hide, but openly and boldly preached the Christian Orthodox Faith! When Haralambos was finally arrested for having the courage to preach the Gospel, his persecutors devised a plan of persecution for everyone to witness. Although he was tortured repeatedly, he never denounced his faith in Jesus Christ. For several months this persecution went on and not once did Haralambos weaken in his faith. Forced to suffer extreme pain and degradation, Haralambos continued to preach and many miracles and conversions took place among the people. When the soldiers thrashed the skin from his body Haralambos said: “Thank you, my brethren, for scraping off the old body and renewing my soul for new and eternal life.” In the final moments of his life, moments before he was to be beheaded, Haralambos lifted his hands to heaven and prayed for all humankind: “Lord, You know that men are flesh and blood; forgive them their sins and pour out Your blessing on all.” Following this prayer the saint gave up his soul to God and died without the sword being laid to his neck.

“O Wise Haralambos, you were proven an unshakable pillar of the Church of Christ, an ever-shining lamp of the universe. You shone in the world by your martyrdom; you delivered us from the moonless night of idolotry, O Blessed One. Wherefore, boldly intercede to Christ that we may be saved.” (Festal Hymn of St. Haralambos)

“You therefore, my son, be strong in the grace that is in Christ Jesus. And the things that you have heard from me among many witnesses, commit these to faithful men who will be able to teach others also. You therefore must endure hardship as a good soldier of Jesus Christ. No one engaged in warfare entangles himself with the affairs of this life, that he may please him who enlisted him as a soldier. And also if anyone competes in athletics, he is not crowned unless he competes according to the rules. The hardworking farmer must be first to partake of the crops. Consider what I say, and may the Lord give you understanding in all things.” (2Timothy 2:1-7)

## **Άγιος Χαράλαμπος: Πολιούχος, προστάτης και θαυματουργός**

Ο Άγιος Χαράλαμπος υπήρξε Ιερομάρτυρας της Χριστιανοσύνης. Η μνήμη του εορτάζεται σε Ανατολή και Δύση στις 10 Φεβρουαρίου. Την ημέρα αυτή γιορτάζουν όσοι και όσες φέρουν τα ονόματα Χαραλάμπης, Χαραλαμπία και Χαρίλαος.

Σύμφωνα με τους συναξαριστές, ο Χαραλάμπος γεννήθηκε και έζησε στη Μαγνησία της Μικράς Ασίας, επί αυτοκράτορος Σεπτιμίου Σεβήρου (192-211). Όταν ο ρωμαίος αυτοκράτορας εξαπέλυσε απηνείς διωγμούς κατά των Χριστιανών, ο Χαράλαμπος, που ήταν τότε ιερέας, συνελήφθη με διαταγή του έπαρχου Λουκιανού. Ο ίδιος ο Λουκιανός τον υπέβαλε σε φρικτά βασανιστήρια για να αρνηθεί την πίστη του. Όταν ο Χαράλαμπος διακήρυξε με παρρησία την πίστη του, ο Λουκιανός προσπάθησε με το ξίφος του να πληγώσει το σώμα του. Όμως, ως εκ θαύματος, το χέρι με το οποίο κρατούσε το ξίφος αποκόπηκε κι έμεινε κρεμασμένο στο σώμα του Χαράλαμπου.

Τότε, ο Άγιος προσευχήθηκε και το χέρι του Λουκιανού συγκολλήθηκε στο σώμα του. Βλέποντας αυτό το θαύμα, πολλοί από τους παρισταμένους πίστεψαν στον αληθινό Θεό, ανάμεσά τους οι δήμιοι Βάπτος και Πορφύριος, οι οποίοι συνεορτάζονται

με τον Άγιο Χαράλαμπο στις 10 Φεβρουαρίου. Ταπεινωμένος, ο Λουκιανός διέταξε τον αποκεφαλισμό του Χαράλαμπου, αφού πρώτα τον διαπόμπευσε δια μέσου της πόλης.

**Στον Άγιο αποδίδονται δύο θαύματα:** Η διάσωση της Ζακύνθου από την πανούκλα το 1728 και η αποτροπή πυρπόλησης των Φιλιατρών από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής στις 19 Ιουλίου του 1944, όταν ο Άγιος παρουσιάστηκε στον ύπνο του διοικητή τους και του άλλαξε γνώμη.

Τμήματα των λειψάνων του Αγίου Χαραλάμπη φυλάσσονται στη μονή του Αγίου Στεφάνου στα Μετέωρα και στον ομώνυμο ναό των Θεσπιών Βοιωτίας. Στον Άγιο αποδίδονται δύο θαύματα: Η διάσωση της Ζακύνθου από την πανούκλα το 1728 και η αποτροπή πυρπόλησης των Φιλιατρών από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής στις 19 Ιουλίου του 1944, όταν ο Άγιος παρουσιάστηκε στον ύπνο του διοικητή τους και του άλλαξε γνώμη. Ο Άγιος Χαράλαμπος είναι πολιούχος της **Πρέβεζας, του Πύργου Ηλείας, των Φιλιατρών και της Κέας**, καθώς και προστάτης των πασχόντων από λοιμώδεις νόσους και των μαρμαράδων.

**Ο Άγιος Χαράλαμπος, ο προστάτης των λοιμωδών νόσων**  
Ο Άγιος Χαράλαμπος σε πολλά μέρη της Ελλάδος τιμάται, διότι είναι προστάτης από των λοιμωδών νόσων και ιδίως από την πανούκλα. Γι' αυτό και ο Άγιος απεικονίζεται πατώντας την

πανώλη, η οποία παρουσιάζεται, σαν ένα τερατόμορφο γύναιο που ξερνάει καπνούς από το στόμα. Γι' αυτό του έδωσε ο Θεός την χάριν αυτήν. Σε πολλές εικόνες ο άγιος απεικονίζεται να ποδοπατεί την πανούκλα που είναι με τη μορφή μιας αποκρουστικής γυναίκας που βγάζει καπνούς από το στόμα της. Σε άλλες εικόνες ο άγιος κρατεί από τα μαλλιά ένα μαύρο δαίμονα, προσωποποίηση της πανούκλας. Σε άλλες υπάρχει δίπλα στον άγιο μια φράση “ΛΥΜΗΣ ΟΛΕΘΡΟΥ ΛΙΣΣΟΜΑΙ ΣΟΙ ΠΑΜΜΕΔΩΝ ΤΟΥΣ ΤΙΜΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΗΡΕΙΝ ΑΝΩΤΕΡΟΥΣ” Είναι η ικεσία- μεσιτεία του αγίου προς το Θεό για την προστασία των πιστών από την αρρώστια. “Θεέ Παντοκράτορα, σε ικετεύω να διαφυλάττεις τους πιστούς, που με τιμούν, άτρωτους από τη συμφορά της αρρώστιας. Ήτανε μεγάλη η υπηρεσία, που προσέφερε ο Άγιος στους γεωργούς τότε που δεν υπήρχαν κτηνίατροι, τα δε βόδια ήτανε αναγκαιότατα στην οικογένεια. Παλαιότερα οι ζευγολάτες, την παραμονή της γιορτής του Αγίου ανάβανε στα σπίτια τους κοντά στο τζάκι μια μεγάλη λαμπάδα από καθαρό κηρί εις μνήμην του Αγίου και καιγότανε όλη την νύχτα. Το δε πρωί πηγαίνανε πρόσφορο στην Εκκλησία για να λειτουργηθή. Και όλα αυτά για να φυλάξη ο Άγιος Χαράλαμπος τα βόδια του γερά καθ' όλη τη χρονιά.

**Είναι προστάτης και όλων των ζώων.** Γι' αυτό στη Κρήτη οι τσοπάνηδες, όταν τα ζωντανά τους δεν πάνε καλά, τον παρακαλούνε να τα θεραπεύση. Στην Πρέβεζα ο Άγιος Χαράλαμπος είναι πολιούχος. Στην Εικόνα του κρεμάνε πλήθος αφιερωμάτων. Από τα αφιερώματα χαρακτηριστικό είναι ένα πουκαμισάκι που κατασκευάζεται από πανί. Αυτό γίνεται σε μια μέρα!. Γι' αυτό λέγεται και μονομερίτικο...

**Αυτό συμβαίνει ως εξής:** Κάποια νύχτα συγκεντρώνονται σ' ένα σπίτι μερικές γυναίκες, όπου γνέθουν και υφαίνουν βαμβάκι. Μ' αυτό το ύφασμα, που γίνεται σε μια μέρα φτιάχνουν το πουκαμισάκι. Το αφιέρωμα αυτό ξεκινάει από ένα γεγονός που αναφέρεται στην θαυματουργή δράση του Αγίου. Κάποτε τον Άγιο Χαράλαμπο τον επισκέφθηκαν χωρικοί που εγκατέλειψαν την πατρίδα τους κι' έτρεξαν κοντά του γιατί η πανώλη τους θέριζε καθημερινώς. Από ευγνωμοσύνη δε διότι ο Άγιος στάθηκε προστάτης τους, του έκαναν δώρο ένα πουκάμισο που γνέθηκε και πλέχθηκε από βαμβάκι και ράφτηκε μέσα σε μια μέρα...

Ascension Greek Orthodox Church  
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

*201-945-6448, Fax 201-945-6463*

*email: [info@ascensionfairview.org](mailto:info@ascensionfairview.org) website*

Visit our website: [www.AscensionFairview.org](http://www.AscensionFairview.org)

Like us on Facebook:

*"Ascension Greek Orthodox Church"*

Want to be added to our email list? Contact us:

[info@ascensionfairview.org](mailto:info@ascensionfairview.org)

## *THE WEEKLY BULLETIN*

**SUNDAY, February 7, 2021**

**16<sup>th</sup> Sunday of Matthew**

**ΚΥΡΙΑΚΗ, 7 Φεβρουαρίου, 2021**

**ΙΣΤ' Ματθαίου (τῶν Ταλάντων)**

## **MEMORIAL SERVICES**

### **ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ**

40 μέρες: Μαρία Διαμαντόπουλος

40 days: Maria Diamantopoulos

.....

Lord Jesus, I thank You  
for the gift of this new  
day. When You came to  
earth for us, You grew  
as a child in wisdom  
and grace. As Lord, You  
received children in  
Your arms. You blessed  
them and said that Your  
kingdom belongs to  
them. Dear Jesus, receive  
me also on this day and  
hear my morning prayer.  
Bless my parents, teachers  
and all those who love  
and care for me.  
**Amen.**